

terializmu Dialektycznego i 13) Podstaw Marksizmu-Leninizmu.

2. Na Wydziale Handlu Zagranicznego: 1) Ekonomii Politycznej I, 2) Geografii Gospodarczej I, 3) Statystyki, 4) Rachunkowości, 5) Towaroznawstwa, 6) Handlu Zagranicznego, 7) Finansów i Kredytu, 8) Struktury i Planowania Gospodarczego i 9) Prawa Porównawczego Cywilnego i Handlowego.

3. Na Wydziale Społeczno-Politycznym: 1) Demografii, 2) Nauki Administracji i Prawa Administracyjnego, 3) Ekonomiki i Organizacji Pracy.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1950 r.

Minister Szkół Wyższych i Nauki: *A. Rapacki*

424

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 5 września 1950 r.

w sprawie dokumentów dla członków załóg statków na śródlądowych drogach wodnych.

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i splawie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Każdy członek załogi statku pływającego na śródlądowych drogach wodnych obowiązany jest mieć książeczkę żeglarską.

2. Książeczka żeglarska jest dowodem zatrudnienia w zawodzie żeglarskim.

3. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na tratwach.

§ 2. 1. Do książeczki żeglarskiej wpisuje się dane osobowe członka załogi oraz dane, charakteryzujące jego pracę w zawodzie żeglarskim, a mianowicie:

- 1) imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, stan cywilny, przynależność państwową, miejsce zamieszkania, szczegółowy rysopis, stosunek do służby wojskowej (na podstawie przedłożonego dokumentu wojskowego), numer, datę i miejsce wystawienia dowodu tożsamości (na podstawie przedstawionego dowodu tożsamości), dane o przebiegu dotychczasowej pracy (służby) i o posiadanych kwalifikacjach (na podstawie przedłożonych dowodów);
- 2) nazwę lub cechę statku, numer rejestracyjny i datę wpisu do rejestru statku, na którym jest zatrudniony, rodzaj oraz nośność lub siłę maszyn statku, nazwę i siedzibę urzędu, instytucji, przedsiębiorstwa lub firmy, do której należy statek, lub nazwisko i adres właściciela statku, jeżeli jest nim osoba prywatna, oraz nazwisko i imię kierownika statku;
- 3) charakter zatrudnienia na statku oraz datę przyjęcia i zwolnienia ze statku, stwierdzenie zwolnienia przez władze żeglugowe, przebieg pracy na statku i odbyte podróże (rejsy) oraz przerwy w podróżach (rejsach) i przebieg prac wykonywanych w czasie przerw w podróżach; nie uważa się za przerwę w pracy na statku okresów wyczekiwania statku na podstawienie do załadunku lub wyładunku, czasu przeznaczanego na wyładowanie lub załadowanie oraz okresu postoju spowodowanego wysokim stanem wody, pochodem lodów lub innymi przeszkodami dla żeglugi w okresie nawigacyjnym.

2. Jeżeli na statku przebywa stale żona członka załogi, do książeczki wpisuje się jej imię, nazwisko rodowe oraz datę i miejsce urodzenia. Do książeczki żeglarskiej wpisuje się również imiona dzieci do lat 15 włącznie, jeżeli wraz z ojcem przebywają stale na statku.

3. Jeżeli członkowie rodziny przebywają stale z członkiem załogi na statku i są zatrudnieni w charakterze załogi, wówczas powinni oni posiadać własne książeczki żeglarskie.

§ 3. Wzór książeczki żeglarskiej ze wskazówkami o prowadzeniu w niej wpisów ustali Minister Komunikacji w drodze zarządzenia ogłoszonego w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych.

§ 4. 1. Książeczki żeglarskie wydaje za zwrotem kosztów własnych na wniosek osób wskazanych w § 1 ust. 1 i 3 właściwa według miejsca zatrudnienia tych osób władza żeglugowa II instancji (dyrekcje okręgowe dróg wodnych).

2. Książeczkę żeglarską wydaje się na okres lat trzech. Po tym terminie posiadacz jest obowiązany przedłożyć ją władzy żeglugowej wskazanej w ust. 1 celem przedłużenia terminu ważności.

3. Obywatelom państw obcych mogą być wydane książeczki żeglarskie zgodnie z postanowieniami umów międzynarodowych, a w braku takich umów, na zasadach wzajemności.

§ 5. 1. Do podania o wydanie książeczki żeglarskiej należy dołączyć:

- 1) zaświadczenie pracodawcy o przyjęciu do pracy; jeżeli składający podanie jest właścicielem statku, należy przedłożyć dowód stwierdzający prawo własności statku;
- 2) dwie fotografie i ewentualnie dwie fotografie żony (§ 2 ust. 2) formatu 4,5×6 cm na białym tle;
- 3) dokumenty lub ich uwierzytelnione odpisy, stwierdzające dane, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 i ust. 2; nie dotyczy to rysopisu członka załogi;
- 4) świadectwo lekarskie stwierdzające przydatność do zawodu żeglarskiego.

2. Podanie nie odpowiadające wymaganiom ust. 1 należy uzupełnić na wezwanie władzy żeglugowej.

3. Uczniowie szkół żeglarskich składają podania o wydanie książeczek żeglarskich za pośrednictwem dyrekcji szkoły, która dołącza do podań uwierzytel-

nione przez siebie odpisy dokumentów wymienionych w ust. 1 pkt 3 i 4.

§ 6. 1. Z chwilą zawiązania stosunku pracy posiadacz książeczki obowiązany jest wręczyć ją pracodawcy celem poczynienia w niej wymaganych wpisów.

2. W razie rozwiązania stosunku pracy pracodawca obowiązany jest poczynić w książeczce wymagane wpisy i zwrócić ją posiadaczowi, zawiadamiając o tym władzę żeglugową i władzę zatrudnienia.

3. Jeżeli kierownik statku jest równocześnie właścicielem statku (szyprem) i wykonuje przewozy samodzielnie, wówczas w swej książeczce sam dokonuje wpisów, zawiadamiając o tym władzę żeglugową.

4. Z wyjątkiem przypadku przewidzianego w ust. 3 posiadacz książeczki żeglarskiej nie może w swej książeczce czynić żadnych wpisów, zmian, uzupełnień i poprawek.

§ 7. 1. Książeczki żeglarskie należy okazywać na żądanie organów władz żeglugowych oraz innych władz zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jeżeli podczas inspekcji organy te stwierdzą, że zapisy w książeczkach nie są zgodne z prawdą, powinny wez-

wać pracodawcę lub upoważnionego kierownika statku do usunięcia nieścisłości.

2. Posiadacz książeczki żeglarskiej może sam ządać zbadania wpisów i poczynienia poprawek.

§ 8. 1. W razie utraty książeczki żeglarskiej posiadacz jej obowiązany jest niezwłocznie powiadomić o tym tę władzę żeglugową, która książeczkę wydała. Ponadto winien zgłosić utratę książeczki w najbliższym komisariacie lub posterunku Milicji Obywatelskiej.

2. Wskazana w ust. 1 władza żeglugowa, po stwierdzeniu utraty książeczki, wyda uprawnionemu jej wtórnik.

§ 9. Osoby, o których mowa w § 1 ust. 1, obowiązane są zaopatrzyć się w książeczki żeglarskie w ciągu 5 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

425

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 15 września 1950 r.

w sprawie uznania aparatów rentgenowskich za artykuły reglamentowane oraz w sprawie rejestracji tych aparatów.

Na podstawie art. 2 ust. 1 oraz art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o reglamentacji niektórych surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 341) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się aparaty rentgenowskie za artykuły reglamentowane.

§ 2. 1. Zobowiązuje się wszystkich posiadaczy aparatów rentgenowskich do zgłoszenia ich do rejestracji.

2. Obowiązek określony w ust. 1 nie dotyczy:

- 1) jednostek, instytucji oraz zakładów wojskowych i służby bezpieczeństwa publicznego,

- 2) przedsiębiorstw państwowych, których przedmiotem działania jest wytwarzanie aparatów rentgenowskich — w odniesieniu do tych aparatów przeznaczonych do obrotu,

- 3) instytucji i przedsiębiorstw państwowych używających aparatów rentgenowskich do celów przemysłowych — w odniesieniu do tych aparatów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *St. Jędrzychowski*

426

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 28 września 1950 r.

w sprawie opłat za niektóre świadczenia Morskiego i Portowych Urzędów Zdrowia.

Na podstawie art. 8 dekretu z dnia 25 czerwca 1946 r. o organizacji i zakresie działania Morskiego i Portowych Urzędów Zdrowia (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 32, poz. 202 i z 1950 r. Nr 6, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące opłaty za świadczenia Morskiego i Portowych Urzędów Zdrowia:

- 1) za świadectwo sanitarne dla statków:
  - a) za oryginał . . . . . 400 zł
  - b) za każdą kopię . . . . . 100 „